

Holstein-Ledeborg: Med Hensyn til de sidst omtalte Vædringsforslag finder jeg ingen Anledning nu til at berøre dem, da jeg ventet, at den ærede Minister vil udtale sig saavel om de af os, af Flertallet, stillede som med Hensyn til de nu af den ærede sidste Læler omtalte Forslag. Mine Bemærkninger gjælde nærmest en Motivering af det af mig og Meningsfæller forkort Lid siden stillede Vædringsforslag og de Forslag, som ere stillede af den ærede sidste Læler, og som gaa ud paa at gjentage det Forsøg, han gjorde ved 2den Behandling, paa at faae andre Bestemmelse til at gjælde end dem, Thinget ved 2den Behandling vedtog. Med Hensyn til de Forslag, det ærede Medlem i saa Henseende har stillet, falde de i to Klasser; den ene Klasse Forslag gaar ud paa at indføre Gjenindfaldelse i Marinen, som ikke har været benyttet siden 1868, og indføre den ganske vist med noget kortere Lid end den, der af Regjeringen er foreslaaet, men med samme Ulempe og med samme Byrde i Virkeligheden for Befolkningen; thi der er ikke stor Forskjel mellem, om det er 14 eller 30 Dage, man er inde, naar man overhovedet skal indfalbes paany, og denne Byrde foreslaar det ærede Medlem og hans Meningsfæller at paalægge Befolkningen, uden at der har vist sig nogen Trang dertil i den Lid, den ikke har været paalagt Befolkningen, nemlig fra 1868 til nu, og efter at man ved 2den Behandling har modsat sig den, og uden at der mellem 2den og 3die Behandling er fremkommet Nogetsomhelst, som kan give Anledning til at forandre sin Stilling ved 2den Behandling. Man bør stemme imod saavel dette Forslag som Ministerens Forslag og blive staaende ved, hvad Thinget har besluttet ved 2den Behandling. Med Hensyn til de andre Forslag, som det ærede Medlem sammen med nogle andre Meningsfæller har opstillet, og som gaar ud paa forskjellige Nebstættelser af Vælfesttiden, og som i Realiteten indeholde omtrent det Samme som det, det ærede Medlem og Meningsfæller opstillede ved 2den Behandling og fik forkastet, saa skal jeg være lige saa usforbeholden, som han var, og erklære, at vi for vort Vedkommende selvsølgelig stemme imod disse Forslag. Jeg siger: selvsølgelig; thi jeg kan overhovedet ikke tro, at det ærede Medlem skulde vente, at vi, efterat vi ved 2den Behandling har givet Lovforslaget den Sikkerhed, det nu har, nu pludselig mellem 2den og 3die Behandling skulde have forandret Positionen helt og holdent, og jeg undrer mig noget over, at det ærede Medlem finder det rimeligt ved 3die Behandling at stille Forslag op igjen, som ere faldne med saa mange Stemmer imod sig ved 2den Behandling. At vi selvsølgelig for vort Vedkommende stemme imod dem, er derfor en Ting, som jeg antager, det ærede Medlem maa have ventet, han kunde i hvert Fald ikke vente Andet. Vi stemme forøvrigt derimod af de samme Grunde

som ved 2den Behandling, idet vi i de Forslag ikke kunne se Andet end en organisatorisk Bestemmelse, som faktisk vil have Virkning af en Deorganisation af vort Søforsvar, idet de negte Mandskabet den fornødne Uddannelsestid, som er en ligefrem Vetingelse for, at Søforsvaret kan betyde Noget, og det er saameget mere usforvarligt at gaa ind derpaa, som det vist er givet, at vore Naboer tilføs have længere Uddannelsestid end vi; men at arbejde her til at lægge den afgjørende Vægt paa vort Søforsvar og samtidig uddanne Mandskabet saa flet, at, hvis Flaaden skal bruges, den ikke alene vil blive flaaet, men flaaet uden Hæder, det vil jeg ikke være med til. Men jeg skal ikke nærmere gaa ind derpaa, da vor Stilling saa Henseende er tagen ved 2den Behandling, og den selvsølgelig ikke kan forandres. Dette har jeg troet at burde siges rent ud allerede strax, for at det ærede Medlem og hans Meningsfæller kunne vide, hvilken Betydning deres Afstemning har med Hensyn til de andre Punkter. Det ærede Medlem erklærede desuden, at han stemte mod Sammentnytingen mellem de to Love for Land- og Søværnet. Den Argumentation, det ærede Medlem ansættede derfor, maa jeg tilstaa, jeg ikke ganske forstaar. Vi vide jo, at det er et Forslag, som gennem flere Aar har været vedtaget af Folkethinget, det er opstillet fra denne Side, blandt Andet af det ærede Medlem selv og har været vedtaget med et Flertal den ene Gang efter den anden, hver Gang Loven har været til Behandling. Nu paa eengang, siges der, har dette Forslag ingen Betydning mere; naar man allerede har givet saa store Summer ved 2den Behandling, nytter det ikke at have en Bestemmelse, som knytter de to Love sammen. Jeg tilstaa, det er en mærkelig Argumentation. Den gaar for det Første ud fra, at det tidligere har været Meningen ligesom nu, at alle Forsvarsloves Skjæbne først skulle afgjøres i Fællesudvalg. Det har det aabenbart aldrig været. Hele den Theori, at Afstemningen i Folkethinget ved 2den Behandling ingen Ting betyder, men det er først, naar Landstinget har sagt sin Mening, og man har forhandlet i Fællesudvalg, at Alt skal afgjøres, saaledes som et Flertal i Fællesudvalget maatte blive enigt om, er en Theori, som ikke blot er fuldstændig i Strid med dette Things Indfyldelse paa Lovgivningens Indhold, men er en aldeles ny Theori, og den kan altsaa ganske sikkert ikke have været veiledende for tidligere Liders Vedtagelse her med Hensyn til dette Spørgsmaal. Dertil kommer en Ting endnu, og det er den, at det er en Misforstaaelse at tro, at man ved at holde tilbage eller give nogen Indrømmelse paa denne Lov vil kunne opnaa nogen Vinding med Hensyn til den anden Lov. Det er ikke Hovedgrunden til, at denne Bestemmelse er sat ind; Hovedgrunden til, at man har sat den ind, findes udtalt klart og tydeligt i tidligere Betænkninger